

Uzasadnienie wyroku z dnia 4 grudnia 2017 r

Powód Bank (...) SA z siedzibą w W. wniósł do e-sądu pozew przeciwko A. P., w którym domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2266,47 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 22.07.2016 r do dnia zapłaty , oraz zasądzenia kosztów niniejszego postępowania. Na uzasadnienie swego roszczenia strona powodowa podniosła iż kwota dochodzona pozwem wynika z zawartej pomiędzy stronami umowy pożyczki , która nie została w terminie spłacona przez pozwanego zgodnie z postanowieniami umowy. Zadłużenie pozwanego znajduje odzwierciedlenie w wyciągu z ksiąg bankowych powoda, który został dołączony do akt. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 2008,22 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwota 245,98 zł tytułem niespłaconych odsetek umownych, oraz kwota 12,27 zł tytułem niespłaconych odsetek za zwłokę . Kwoty te zostały naliczone na dzień 22.07.2016 r tj. dzień wystawienia wyciągu bankowego. Od powyższych kwot powód dochodzi dalszych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większej jednak niż maksymalne odsetki za opóźnienie.

Postanowieniem z dnia 10.11.2016 r Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania SR w Łąncucie uznając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. Po zgromadzeniu materiału dowodowego w sprawie SR w Łąncucie dnia 10.01.2017 r wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając roszczenie powoda. Wobec niemożności doręczenia nakazu pozwanemu z uwagi na brak aktualnego adresu jego zamieszkania postanowieniem z dnia 24.02.2017 r SR w Łąncucie uchylił nakaz zapłaty z dnia 10.01. 2017 r, a następnie postanowieniem z dnia 22.03.2017 r wobec niewskazania w wyznaczonym terminie przez stronę powodową prawidłowego adresu zamieszkania pozwanego – zawiesił postępowanie. Pismem z dnia 11.08.2017 r strona powodowa wniosła o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego oraz o podjęcie zawieszzonego

postępowania . Postanowieniem z dnia 13.09.2017 r SR w Łąncucie podjął zawieszone postępowanie i ustanowił kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w osobie radcy prawnego P. D. celem reprezentowania praw pozwanego w niniejszym postępowaniu. Postanowienie o wyznaczeniu kuratora dla pozwanego A. P. zostało wywieszone przez okres 1 –go miesiąca na tablicy ogłoszeń SR w Łąncucie i na tablicy ogłoszeń UM w S., gdzie według informacji uzyskanych z systemu P. –Sad pozwany miał ostatnie znane na terenie Polski miejsce zamieszkania.

Po skierowaniu sprawy do postępowania procesowego kurator pozwanego złożył odpowiedź na pozew, w której wnosił o oddalenie powództwa , obciążenie kosztami niniejszego postępowania powoda i zasądzenie na rzecz kuratora wynagrodzenia według norm przepisanych. Na uzasadnienie swego stanowiska kurator wywodził iż powód nie wykazał przedstawionymi dokumentami istnienia dochodzonego roszczenia, zarzucił iż dołączona do pozwu umowa zawarta pomiędzy stronami budzi zastrzeżenia gdyż zawiera skreślenia i dopiski ręczne, zadaniem kuratora nie została także wykazana przez powoda wysokość dochodzonego roszczenia ,istnieją zaś rozbieżności pomiędzy kwotą zadłużenia wskazaną w wyciągu z ksiąg bankowych a kwotą zadłużenia wskazaną w ostatecznym wezwaniu pozwanego do zapłaty dołączonego do pozwu. Podnosił nadto iż strona powodowa nie wykazała jaka kwota z tytułu zawartej pomiędzy stronami umowy została faktycznie spłacona przez pozwanego , co ma istotne znaczenie dla ustalenia prawidłowości kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami.

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew strona powodowa podniosła iż wskazana przez kuratora poprawka odręczna na umowie jest tylko oczywistą omyłką pisarską nie mającą wpływu na treść i ważność zawartej pomiędzy stronami umowy, co nadto potwierdza treść zawartej następnie pomiędzy stronami umowy restrukturyzacyjnej w której strony potwierdzają kwotę zobowiązania pozwanego wynikającą z zawartej uprzednio umowy pożyczki. Nadto strona powodowa przedłożyła do akt historię wpłat dokonywanych przez pozwanego z tytułu zaciągniętego zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki w rozbiciu na kwoty zaliczane jako kapitał i kwoty zaliczane jako odsetki. Historia ta wykazuje końcowe zadłużenie pozwanego i wskazuje kwotę dochodzoną przez powoda tytułem niespłaconego kapitału. Wykazywane zaś przez kuratora różnice w kwotach należnych powodowi z tytułu zawartej

umowy pożyczki podane w wyciągu z ksiąg bankowych i w ostatecznym wezwaniu do zapłaty wynikają zaś z dat generowania tych dokumentów w których suma spłat z tytułu pożyczki dokonywana przez pozwanego nie była jednakowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie :

Dnia 20.12.2011 r strony zawarły umowę pożyczki, na mocy której strona powodowa pożyczyła pozwanemu kwotę 6682,34 zł, która to kwota miała zostać spłacona w ratach wraz z odsetkami , prowizją i opłatami określonymi w umowie do dnia 15.03.2015 r. Pożyczka została oprocentowana według zmiennej stopy procentowej ustalanej na bazie zmiennej stopy bazowej Banku i stałej marży Banku w wysokości 9,50 %, z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia marży maksymalnie o 3 punkty procentowe w wypadkach określonych w § 13 umowy. W umowie zastrzeżono, że wysokość oprocentowania pożyczki nie może przekroczyć odsetek maksymalnych określonych w kodeksie cywilnym. Całkowity koszt pożyczki został określony na kwotę 2465,94 zł, zaś całkowita kwota do spłaty z tytułu pożyczki miała wynosić 9148,28 zł. Spłata pożyczki miała następować w ratach annuitetowych, zgodnie z harmonogramem spłat, przy czym na dzień podpisania umowy rata ta wynosiła 234,56 zł .Miała być płatna, co miesiąc w 15 dniu miesiąca na otwarty rachunek kredytowy. W przypadku braku wpływu środków z tytułu spłaty rat pożyczki powstałe zadłużenie traktowane miało być jako zadłużenie przeterminowane .Od kapitału przeterminowanego Bank miał prawo pobierać odsetki w wysokości odsetek maksymalnych określonych na podstawie kodeksu cywilnego . Na dzień zawarcia umowy jest to czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę w wypadku braku zapłaty w terminie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu do zapłaty pożyczkobiorcy zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Umowa ta w § 1 ust 3 zawiera skreślenie kwoty 782,34 zł a wpisanie odrębnie kwoty 6682,34 zł. Omyłka ta została poprawiona zasadnie albowiem z treści § 1 ust 3 umowy wynika iż po końcowym słowie „wynosi „ miało nastąpić wskazanie całkowitej kwoty kredytu tj. 6.682,34 zł, co wynikało także z wpisu w § 1 ust 1 umowy , błędnie zaś wpisano kwotę 782,34 która to kwota była kwotą przeznaczoną na pokrycie kosztów ochrony ubezpieczeniowej , co z kolei wynika z treści § 3 umowy. Omyłka została więc sprostowana zasadnie i zgodnie z pozostałymi ustaleniami umowy.

Dnia 22.05.2012 r strony zawarły umowę restrukturyzacyjną do zawartej uprzednio umowy pożyczki , w której stwierdzały iż z tytułu tej umowy pozwany posiada na dzień 22.05.2012 r zadłużenie w kwocie 6579,33 zł . Strony uzgodniły nadto, że spłata tej należności zostaje wydłużona do dnia 20.03.2017 r , a termin spłaty został zmieniony na 20 dzień każdego miesiąca, raty annuitetowe będą zaś wynosić 175 zł miesięcznie. W przypadku braku wpływu środków z tytułu spłaty rat pożyczki powstałe zadłużenie traktowane miało być jako zadłużenie przeterminowane .Od kapitału przeterminowanego Bank miał prawo pobierać odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Odsetki naliczane miały być od dnia powstania zadłużenia przeterminowanego do dnia poprzedzającego jego spłatę. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę jeżeli pożyczkobiorca nie dokonał w terminie spłaty dwóch rat w pełnej wysokości i został uprzednio wezwany do spłaty zaległych rat. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni. Następnego dnia po wypowiedzeniu pożyczkobiorca był zobowiązany do zwrotu zadłużenia z należnymi odsetkami .

Z historii wpłat dokonywanych z tytułu udzielonej pożyczki wynika iż pozwany często nieterminowo wpłacał poszczególne raty, których wysokość nie zawsze odpowiadała ustalonym ratom annuitetowym. Ostatnia wpłata nastąpiła w dniu 30.06.2016 r , poprzedzająca ją rata wpłacona była 27.04.2016 r a jeszcze wcześniejsza w dniu 7.12.2015 r. W dacie wpłaty ostatniej raty kwota zadłużenia z tytułu niespłaconego kapitału wynosiła 2008,22 zł.

Pismem z dnia 20.02.2016 r Bank wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki w związku z brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego zgodnie z postanowieniami umowy . Zadłużenie przeterminowane wynosiło wówczas 455,54 zł, zaś zadłużenie całkowite 2329,53 zł . Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni. Pismo to było dwukrotnie awizowane i zwrócone do nadawcy dnia 10.03.2016 . Mimo rozwiązania umowy pozwany dokonywał dalszych wpłat rat pożyczki : w dniu 27.04.2016 r. oraz w dniu 6.06.2016 r.

Powód wystosował do pozwanego ostateczne wezwanie przedsądowe do zapłaty kwoty 2289,41 zł po czym dnia 30.06.2016 pozwany uiszczył kolejną ratę wpłaty. Była to ostatnia wpłacona przez pozwanego rata. Dnia 22.07. 2016 r po uwzględnieniu dokonanych przez pozwanego ostatnich rat powód wystawił dokument określony jako wyciąg z ksiąg banku, z którego wynikało iż na dzień wystawienia tego dokumentu pozwany winien zapłacić powodowi z tytułu zawartej umowy pożyczki kwotę 2008,22 zł tytułem kapitału, kwotę 245,98 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych od kapitału od dnia 20.11.2015 r do dnia 29.06.2016 r , oraz kwotę 12,27 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego liczonych od kapitału od dnia 30.06.2016 r do 21.07.2016 r

(dowody : kopia wyciągu z ksiąg banku (...) SA k.22, kopia umowy pożyczki z dnia 20.12.2011 k. 22- 26, kopia umowy restrukturyzacyjnej z dnia 22.05.2012 r k. 26 – 27, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z 20.02.2016 r k. 28, kopia ostatecznego wezwania do zapłaty z 6.06.2016 r k.29, kopie pocztowych potwierdzeń doręczeń k. 28-29,30, kopia wezwania do zapłaty z 16.08.2016 r k. 31, historia wpłat k. 97, kopia zawiadomień k. 98-100, wydruk operacji przelewu k.101)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentów, które nie nasuwając zastrzeżeń co do ich rzetelności i autentyczności na wiarę zasługiwały.

Sąd zważył co następuje:

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie roszczenie powoda sąd uznał za zasadne. Zgodnie z umową pożyczki zawartą pomiędzy stronami , która została następnie zmieniona postanowieniami umowy restrukturyzacyjnej z dnia 22.05.2012 r, pozwany był zobowiązany do spłaty wynikającego z umowy zadłużenia w wskazanych przez Bank ratach płatnych początkowo 15 a następnie zgodnie z umową restrukturyzacyjną 20 każdego miesiąca. Wobec zalegania z zapłatą pełnych dwóch rat strona pozwana pismem z daty 20.02.2016 r wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki w terminie 30 dni od daty doręczenia pisma. Pismo należy uznać za doręczone dnia 10.03.2016 r wobec jego dwukrotnego awizowania. Umowa więc została rozwiązana z dniem 10.04.2016 r .Od tej daty powód miał prawo żądać zwrotu od pozwanego całości należności wynikającej z zawartej pomiędzy stronami umowy wraz z odsetkami wynikającymi z umowy. Po tej dacie pozwany dokonywał jednak jeszcze wpłat z tytułu pożyczki : w dniu 27.04.2016 r i 30.06.2016 r . Po tych wpłatach ostatecznie powód dokonał wyliczenia kwoty należnej mu z tytułu umowy co miało miejsce w dniu 22.07.2016 r , a wyliczenia te zawarł w wyciągu z ksiąg banku z dnia 22.07.2016 r. Kwota zaległego kapitału tam wskazana wynosiła 2008,22 zł i pokrywała się z kwotą kapitału jaka była ustalona jako zaległa w historii wpłat dokonywanych przez pozwanego z tytułu tej umowy. Następnie zgodnie z § 2 umowy restrukturyzacyjnej strona powodowa od zaległego kapitału naliczyła odsetki umowne od dnia 20.11.2015 r do daty wpłaty ostatniej raty przez pozwanego tj. 30.06.2016 r co dało kwotę 245,98 zł , a od tej daty naliczyła następnie od kapitału odsetki od zadłużenia przeterminowanego zgodnie z § 5 ust 2 umowy restrukturyzacyjnej, co dało kwotę 12,27 zł . Zsumowanie wskazanych kwot dało kwotę dochodzoną pozwem , którą sąd zasądził jako zgodną z postanowieniami umów zawartych pomiędzy stronami i wynikającą z rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwanego. Od kwoty tej strona powodowa zażądała dalszych odsetek umownych od należności przeterminowanej w wysokości wskazanej w umowie – zgodnie z § 5 ust 2 umowy restrukturyzacyjnej w wysokości wskazanej w umowie i zgodnie z umową pożyczki - nie przekraczającej odsetek maksymalnych określonych w kodeksie cywilnym, od dnia następnego po dacie wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych (gdzie zostały wyliczone odsetki do dnia 22.07.2016 r) a więc od dnia 22.07.2016 r, co w świetle wskazanego zapisu umowy oraz art. 359 kpc a także art. 482 § 2 kpc sąd uznał za dopuszczalne, orzekając o odsetkach jak w punkcie I- wszym wyroku.

Na podstawie § 1 rozporządzenia MS z dnia 13.11.2013 r w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla stron w sprawie cywilnej sąd przyznał w punkcie II wyroku kuratorowi radcy prawnemu P. D. wynagrodzenie przy zastosowaniu stawki wynoszącej 1200 zł (powiększonej następnie o podatek VAT , co dało kwotę 1476 zł) – zgodnie z obowiązującym w dacie wniesienia pozwu § 2 pkt 3 rozporządzeniem MS z dnia 22.10.2015 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

O kosztach postępowania sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 98 kpc, na które to koszty złożył się wpis w kwocie 100 zł, opłata od pełnomocnictw w kwocie 51 zł, zwrot kosztów poszukiwania adresu strony pozwanej przez powoda w kwocie 48 zł, zwrot kosztów wydatkowanych przez stronę powodową na poczet wynagrodzenia kuratora w kwocie 1476 zł, oraz kwota 1200 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika powoda zgodnie z obowiązującym w dacie wniesienia pozwu § 2 pkt 3 rozporządzenia MS z dnia 22.10.2015 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych, co dało łącznie kwotę 2875 zł.